

ABONAMENTELE

toată țara, pe an	40 lei
pe 6 luni	22 lei
pe 3 luni	12 lei
în străinătate pe an	60 lei

Abonamentele se primesc la Administrația.

Capitală 10 bani număr
Districte 15 bani număr

Director: M. PALEOLOGU

TIMPUL

REDACȚIA, STRADA STIRBEI-VODA Nr. 2.

ANUNȚURI ȘI INSERȚII

Linia 30 litere pe pag. IV.	40
Secțiune pag. III	1 50
„ II	2 50

Anunțurile și inserțiile se primesc în București, la Administrația ziarului în Viena, la birourile de anunțuri Heinrich Schielek, Wallzeile 12.—A. Oppelik, Stubenstein 2.—Paris, C. Adam, rue Clémence 4. A. Leret, rue S-iei Anni 51.

Scrisorile nefrancate nu se primesc. Manuscrisurile neimprimabile se ard.

ANUNCIU

Toți domnii abonați din capitală și din districte, a căror abonament a expirat, sunt rugați a achita costul cât întârziat.

Administrația

București, 17 Octombrie 1883

De la un timp încoace apare ziarul *Românul* o serie de articule asupra revizuirii, în cari se cunosc ideile și chiar pana la C. A. Rosetti. D-l C. A. Rosetti cântă neconținut cântecul asupra imoralității legii electorale, și, după vechiul său obicei, chiamă în ajutorul argumentărilor sale pe enșiși adversari, trunchiând cubuna-i credință în sinceritate, câte-va cuvinte izolate, luând o frază din discursuri și au ținut ore întregi.

Astfel, fără a reproduce ce s'a spus înainte sau pe urmă, ceea ce sigur ar putea determina sensul precis al unei fraze, și a întregii cugetări a unui orator, vrea să facă cu sila revizionisti oameni ca d. Manolache Costache și Al. Lahovari, cari sunt cei ce au lăbătat cu mai multă tărie sistemul politic al d-lui Rosetti și oamenii de pradă care l'înconjoară.

Ne-ar fi lesne să răspundem domnului, ne-ar fi lesne să'i demonstrăm ce au voit să zică oamenii ca d. Epureanu și Al. Lahovari prin cuvintele pe care le reproduce inexact. Acești oratori, dacă au criticat ceva în constituțiune și legea electorală actuală, au fost tocmai că dăna a dat prea mare putere elementelor servile neconștiente, pe când d. C. A. Rosetti este de părere că această importanță nu este încă destul de mare, și scopul său mărturisit în a face ca acele elemente de cugetătoare, nu numai să aibă preponderanța ca astăzi, dar să nu mai fie nici chiar controlate până n'trecut de slaba minoritate a averei și a culturai.

Ast-fel d. Manolache Costache și C. A. Rosetti sunt absolut de aceeași părere, *sauz que c'est tout le contraire*, cum zice francezii.

Dar această argumentațiune, tot atât de sofistică cât și copioasă, este, se vede, la înălțimea inteligenței și a pătrunderii politice a cititorilor *Românului*, fiind de aproape 35 ani li se servă aceeași bucătărie politică, fără ca stomachul lor să fi zis: *destul!* și, tocmai fiind că credem pe viitorul alegător ast-fel cum îl visează d. C. A. Rosetti, tot atât

de subțire și de pătrunzător cât este și actualul său abonant, de aceea nu dorim ca soarta acestei țări să fie lăsată absolut pe mâna unei clase de cugetători și oameni de stat atât de distinși, în cât se lasă a fi convinși prin strălucitele argumentări de mai sus.

Iată ce s'ar putea răspunde d-lui C. A. Rosetti, și multe altele.

Dară mai înainte de toate ar trebui să'i punem, ca la tribunal, o întrebare prealabilă.

Cu cine discută d. C. A. Rosetti și pe cine vrea să convingă? Pe opozițiune sau pe domnii ziși deputați și bănuți senatori din adunările dlui Brătianu?

Pe opozițiune! Această ar fi ceva zadarnic și chiar cam cinic. Opozițiunea, prin retragerea sa și prin manifestul său, a exprimat curat ceia ce vede în revizuirea de față. Ori care ar fi părerile individuale ale membrilor opozițiunii asupra meritelor și valorii constituțiunii și legii electorale actuale, și chiar dacă unii din ei ar eugeta asupra lor întocmai ca d. C. A. Rosetti;

Opozițiunea a crezut că fiind vorba de reforma unui asemenea pact național, pus sub paza unui jurământ suveran, nici odată nu trebuie să se respecte cu mai multă grijă libertatea electorală. Ast-fel numai toate ideile ar fi avut mijloc să pătrună în aceste assise solemne și țara să vorbească, în această cestică de viață și de moarte prin toate limbele ei.

Ce s'a făcut, se știe. Tot ce presiunea guvernamentală a putut inventa mai odios, mai cumplit, a fost întrebuițat, și când toate mijloacele cunoscute și destul de varii din nenorocire au fost zadarnice, atunci guvernul, puind cu nerușinare mâna în banii publici, a corupt el singur poporul suveran cumpărându-i voturile ca la ober.

Ce legi viitoare, ce constituțiune ideală, fie chiar esită întregă din creerii d-lui C. A. Rosetti, ca Minerva din capu lui Jupiter, va putea să precumpănească asemenea exemple? Și din astfel de isvor impur sofistul de la *Românul* pretinde că va eși o apă limpede și curată?

Opozițiunea a privit aceste pretinse alegeri ca o lovitură de stat, operată, nu prin violență, ci prin corupțiune, și toți oamenii de cugetători au pus'o mult mai pe jos de cât faptul lui Cuza de la 2 maiu, căci au crezut cu toată dreptatea, că violența brutală în-

tărește și moralizează adeseori popoarele care au suferit'o, pecând corupțiunea triumfătoare i disolvă și i putrezește încet.

Astfel foarte probabil va judeca și istoria, comparând lovitura de stat de la 2 maiu 1864 cu lovitura de Stat de la 1883.

Această părere nu este numai a conservatorilor, a reacționarilor, cum ar zice d-l Rosetti. De la d-l L. Catargi, trecând prin d-l G. Manu, G. Vernescu, și Kogălniceanu, și până la d-l Dimitrie Brătianu, ea este împărtășită de toți oamenii care mai au o scântie de patriotism sau o umbră de onoare publică. Afară de turma budgetivorilor, de zăpcii fără gramatică cari au ajuns ciceronii Camerelor actuale, de necunoscuți și nemernici, cari privesc în posturile de la Camera și Senat un mijloc de carieră, sau o pâine de mâncat, toți oamenii politici, demni de acest nume, sunt adenc convinși de acest adevăr.

Bétrani conservatori, ca d-nul Catargi, general Florescu, om de la 1848 dară corect și consecuent ca generalul Tell, conservatori progresiști ca d-ni Manu și Al. Lahovari, liberal moderat ca dl. Vernescu, democrat înaintat ca d-l Kogălniceanu, și în fine chiar roși, ca să'i numim pe nume, ca d. Dimitrie Brătianu, și o sumă de alți, din cei mai vechi amici și sprijinitori ai consorțiului Rosetto-Brătianu, sunt de această părere.

Acum, la dănsii se adresează d. C. A. Rosetti? Asta ar fi foarte cinic.

Ce s'ar zice de un tâlhar (să fim iertați de comparațiune) care te-ar prinde într'un codru, și-ar pune pistolul la gât, te-ar lega de mâini și de picioare, și-ar astupa gura cu o basma și pe urmă, înainte de a'fi lua punga, și-ar face o lungă conferință asupra dreptului de proprietate, zicându-ți la fie-care moment:

„Ce zici? n'am dreptate? Răspunde — n'ai face și d-ta așa? etc. etc.

— „Ei, prietene; fiind că m'ai prins fără veste în pădure și am avut slugi lașe și ticăloase, care m'au lăsat pe mâna ta, ia punga, te du cu Dumnezeu, dar scutește-mă de ideile tale politice și sociale, eu unul îți mulțumesc că mă lași cu viață.

Ori cât de puțin reverențioasă ar părea comparațiunea ea este potrivită.

Goniți din Camera, din Senat, din consiliuri județene, municipale, de pretutindeni în fine, de ori unde și-ar fi putut da o părere cu greu-

tate asupra afacerilor acestei țări, la propășirea și înălțarea căreia acești oameni de stat au consacrat o viață întreagă, nu le mai lipsea acestor bărbați de cât suprema insultă, și suprema ironie a bétrănului Tartuf de-a'fi întrebați: *Ce gândiți despre revizuire și legea electorală?*

Dară să presupunem că d-l C. A. Rosetti nu și îndreptează către dănsii sfaturile și propoveduirile séle și vorbește numai cu aceea ce au influență directă asupra acestor afaceri și un vot în cestiunea revizuirii. Atunci să ne fie permis să întrebăm: Naiv este ori cinic?

Apoi pe senatori și pe deputați vrea să se ostenească să convingă? Aibă o mică convorbire cu prietenul său d-l I. Brătianu, și ce vor ticlui împreună va fi înregistrat de aceste adunări până la o virgulă.

Dară le convine mai mult să aibă roluri împărțite? Unul să se facă gogoriță și cel alt salvator? Unul revoluționar și altul dinastic? Treaba d-lor.—Ce pasă țării această comedie de familie care se joacă de atâta timp? Rolurile sunt împărțite de mult, piesa cunoscută pe dinafară, actorii învechiți, și publicul, de greață multă ce simte, nu mai are nici puterea ca să fluere.

Terminând aceste rânduri ne punem întrebarea: ce căutăm și noi, pentru a suta și a mia oară, a desvălui aceste jocuri pe funie politică, a unor acrobați prea cunoscuți?

O facem numai pentru un singur om: pentru d-l C. A. Rosetti.— Succesul acestei grosolane comedii ar putea să'l facă să creadă că toți Românii sunt stupizi. Ținem ca d-lui să n'aibă o așa de proastă opiniune de țară și de poporul nostru.

Iată ultimul răspuns ce credem că merită elucubrațiunile d-lui revisiuniste.

STIRI TELEGRAFICE

Sofia, 26 Octombrie.—Capitanul Poliskoff, unu din adjutanți de câmp al principelui Alexandru, rechemat în Rusia, a plecat de dimineață; generalul Lesovoy plecase deja înaintea lui.

Măsura luată de Țarul față cu acești doi ofițeri, fără ca principele Alexandru să fie prevăst, e cu atât mai de mirat că după o înțelegere stabilită între Alteța Sa, ministru și reprezentantele Rusiei la Sofia, nimic nu trebuie să se schimbe în armata bulgară naintea sositei noului ministru de război acceptat din Rusia. Toate măsurile militare trebuie să fie luate printr'o înțele-

gere de a dreptul între Principele și Țar. Dl. Jonin primise acest aranjament și guvernul din Petersburg fusese anunțat.

Se pare că niscare-va intrigi se înceacă a turbura relațiunile amicale ce au existat până acum între Împăratul Rusiei și Principele Bulgariei.

Numai azi principele a aflat oficial prin colonelul Redigher, girnat al ministerului de război, măsura ce lovește pe acești doi adjutanți de câmp.

Sofia, 26 Octombrie.— Principele Alexandru a cerut colonelului Redigher demisiunea sa de girant al ministerului de război.

Alteța sa a chemat pe toți ofițeri ruși care fac parte din casa Sa militară și le-a mulțumit pentru serviciile lor zicându-le că nu mai voește a'l expune la asprimele guvernului lor.

Viena, 26 Octombrie.— Răspunzând unei întrebări a d-lui Falk în privința pretinselor revelațiuni asupra alianței Austro-Germane, d-l Calnoky a zis că amândouă cabinetele sunt cu totul străine gomotelor ziarelor și că relațiunile intime și amicale ale monarhiei cu Germania n'au fost turburate un singur minut, ast-fel în cât fiecare poate fi absolut și foarte sigur despre stabilitatea acestei alianțe.

Ministru afacerilor străine zise apoi: „Majestatea Sa Regele Carol al României a exprimat dorința d'a vedea îmbunătățindu-se raporturile țării sale cu Austro-Ungaria. Schi barea de idei ce am avut'o cu primul ministru român, d. I. Brătianu, ne a convins că nu există nici un conflict de interese și am exprimat amândoi ferma rezoluțiune de a renuța raporturile amicale anterioare. Comitele Kalkoky adăugă că nu poate zice încă nimic asupra ceea ce privește rezultatele concrete ale acordului a celor doi miniștri, dar acest acord e o garanție că relațiunile amicale între amândouă țările vor fi mănușite.

Ministru a mai făcut și declarațiunea următoare:

„Ghazi Mukhtar pașa nu este însărcinat d'a trata cestiuni politice; bunele raporturi ale Austriei cu Poarta n'au fost nici o dată intrerupte.”

Raporturile împăratului Austriei cu împăratul Rusiei sunt mereu dintre cele mai cordiale. Relațiunile ambelor guverne sunt într'o stare normală. Animositatea care se manifestă contra noastră în Rusia e mărginită în cercuri foarte restrânse. Nici țarul nici guvernul său nu se gând ște la război, nu numai diu cauza stărei de lucruri din năuntru, dar asemenea pentru că se știe la Petresburg că nu vom fi singuri în față cu un atac al Rusiei. E dar permis a spera că era păcei va fi de o lungă durată.

Sofia, 26 Octombrie.— Popoarațiunea consideră ca o ofensă către principele Alexandru rechemarea celor doi adjutanți de câmp; ea s'a asociază cu totul la simțimintele Alteței Sale. Rechemarea generalului Lesovoy mai ales pare foarte gravă; e știa că nu ar lăsa nici o dată a face o violență contra Principeului.

Sofia, 27 Octombrie.— Generalul Kotelnikoff a primit funcțiunea de girant al ministerului de război cu învoirea d-lui Ionine, reprezentantului Rusiei la Sofia.

Situația s'a îmbunătățit mult. Colonelul Redigher va pleca în curând din Bulgaria.

Petersburg, 27 Octombrie.— D. Butevitch s'a numit ministru plenipotențiar al Rusiei pe lângă Sf. Scaun.

Alexandria, 27 Octombrie.— În zina de 14 curent au fost opt morți de holără la Alexandria.

INFORMATIUNI

Domnul Ferekidis nu i se va da nici un portofoliu in noua combinatiune ministeriala, de care inca se vorbește. D-sa va pleca in curând la postul său din Paris.

Știrea despre demisiunea d-lui Dabija ministrului lucrărilor publice, prinde consistență. D-sa este hotărât a se retrage.

La 26 octombrie, sfântul Dimitrie, va fi inaugurarea liniei ferate Titu-Tergoviște.

D. Lavertujon, delegatul Franței in comisiunea europeană a Dunării, a sosit in capitală cu trenul fulger.

Se zice că azi d. Panu, deputat și fost redactor al ziarului Liberalul din Iași, va anunța trei interpelări in Cameră asupra politicii exterioare a guvernului, și anume asupra afacerii de la Itcani și de la Vulcan și asupra tuastului dela Iași al d-lui Petre Grădișteanu.

Alte două interpelațiuni se vor anunța asupra incidentului dela Bordeni, și asupra lovirei libertății presei de către prefectul de Tulcea.

Se pare că d. N. Voinov, din Focșani, pierde șansa d'a fi numit ministru al justiției. Se vorbește ca sigur de reîntrarea d-lui Giani la acel minister.

Monitorul de ieri a publicat decretul pentru numirea d-lui G. Cantacuzino ca director general al căilor ferate române, și a d-lui General Fălcoianu ca șef al statului major general al armatei.

Azi, 17 Octombrie, trupele din garnizoanele orașilor Galați și Brăila vor face o mică manevră pe câmpiele de lângă Siret, anunță *Posta*.

Regimentele al 5-lea de calarași, 11 de dorobanți, împreună cu bateria teritorială de pompieri, vor apăra Bărbosii in contra inamicului ce vine de peste Siret spre a-i ataca.

Inamicul îl formează trupele din garnizoana Brăila compuse din regimentele al 3-lea, al 7-lea de artilerie și al 32-lea de dorobanți.

Atacul principal și defileul trupelor va incepe de la orele 1¹/₂ p. m.

CRONICA

Pe barierile 11 Iunie și Pantelimon s'au prins 13 butoaie spirit. Ele au fost inaintate Primăriei împreună cu cărușii.

In calea Moșilor a încetat din viață subit, alaltăieri, țemplarul Ion Marinescu.

Patentarii clasa întâiu și a doua din Il-

fov se vor convoca din nou spre a alege membri in locurile vacante din comitetul Burselor din București.

Darea de seamă asupra expozițiunii de electricitate din Viena din anul acesta s'a publicat in „Monitorul“ de ieri. Trimis din partea României la cea expozițiune a fost d. Em. Bacaloglu, eminentul profesor de fizică la facultatea de științe din București. — Vom publica și aceasta interesantă dare de seamă.

Aparițiunea primului volum anunțat sub titlu: *România de la 1876, sub dictatura d-lui I. C. Brătianu* a fost întârziată, din cauză că d. Em. Galli a mai avut trebuință să și procure o mulțime de note ce-i erau indispensabile. Volumul este sub presă și va apare la sfârșitul lui Noembrie.

Citim in *Posta*:
Ne pare foarte rău că unii dintre confrății noștri nu voesc să fie samă de loc de dreptul ce avem și noi de a ni se respecta scrii de la noi, fără a ne cita. Acest obicei desaproabil îl au acum mai ales confrății noștri de la *Telegraful*, și *L'Indépendance Roumaine*.

Exposiția agricolă și industrială a județului Covurlui s'a deschis ieri Duminică, 16 Octombrie, orele 10 a. m. in localul școlii de meserii, strada Traian.

O scrisoare in interesul istoriei naționale.

Atragem atențiunea cititorilor foaiei noastre asupra scrisorii următoare, pe care „Gazeta Transilvaniei“ a primit-o in limba germană dela învățatul profesor din Praga, filoromânul Dr. I. L. Pic:

„Ocupându-mă de un șir de ani cu istoria Europei orientale, fui silit a-mi îndrepta atențiunea și asupra istoriei mai vechi române, din cauză că, din timpurile cele mai vechi istorice cunoscute, destinele Românilor au fost strâns legate cu destinele Slavilor meridionali și orientali, precum și pozițiunea Românilor din Ungaria a fost omogenă cu pozițiunea Slavilor ungureni, așa că o pertractare unitară amândoror popoarelor a fost o urmare necesară a legăturii istorice și a omogenității dreptului de stat.

Firește, lipsa de izvoare pozitive istorice despre istoria cea mai veche a Românilor a fost un rău, care tot de odată fu cauza că se născură atâtea teorii noi despre această teamă, care mai mult incurcă obiectul cestionat decât au contribuit la lămurirea lui; dar și pentru scriitorul acestor rânduri a fost o pedică, care, firește, se putea înconjura dar nu delătura. Deși rezultatele argumentațiunii indirecte au scos la iveală multe argumente pozitive, ba chiar nereturnabile, totuși mai sunt astăzi încă destui necredințioși, cari sau din cauze ușor de priceput naționale, sau in urma scrupulelor științifice, neagă adevărul luminat sau îl trag la îndoială, și de aceea este necesar de a afla un argument mai pipăit pentru stabilirea sau descălecare cea mai veche și pentru continuitatea Românilor la nordul Dunării.

Scriitorul acestor rânduri, in călătoria sa ultimă științifică prin țerile române, și-a dat toate silințele, de a afla in monastirile cele vechi și in deosebitele colecțiuni de cărți, sau o cronică bulgărească, care in deșert au căutat-o Slaviștii in peninsula balcanică, sau vieți de ale sfinților și regilor bulgari, unde s'ar putea afla de sigur vre-o știre pozitivă despre Români, după cum știm pozitiv din cronica bulgărească a lui Paisia; dar a fost speranța deșartă, și cele căutate de abia se vor putea afla vreodată.

Mai rămâne după convingerea lui numai un singur drum, pentru a putea găsi argumentul dorit, adică de a striga morții din morminte, ca să mărturisescă despre trecutul poporului român.

Să nu i se impute scriitorului acestor rânduri tendințe sacrilege, că voiește să turbure odihna repositaților. Nu; din contra ei să documenteze adevărul și adevărul este un lucru sânt, cu atât mai sânt, că atinge trecutul unui popor întreg, un trecut care i se dispută acestui popor.

Firește va fi cam greu de a arăta mijloacele in căile potrivite pentru scopul acesta.

Grecii vechi aveau, după cum se știe, un mijloc probat de a cita umbrele repositaților din infern prin anumite sacrificii, și spirițiștii din ziua de astăzi și au formulele lor prin care provoacă spiritele, ca să vorbească... dar amândouă aceste recepte in cazul nostru puțin ne ajută, fiindcă nouă ne trebuie un Român neaoș din secolul III—XIII, pe care să-l putem pipăi și care cel puțin pentru cei inițați ar vorbi o limbă înțeleasă. Drumul, care duce la scopul nostru, ni-l poate arăta numai arheologia din evul mediu.

In regiunea Carpaților orientali, unde trebuie, căutau la patria primitivă a poporului român actual, s'a cultivat arheologia binișor, numai cât s'au luat din nenorocire in considerațiune, pe de o parte numai perioada cea mai veche daco-romană, ear pe de alta parte s'au considerat mai de aproape perioada posterioară a evului mediu (incepând cu secolul al XIII. Spre scopul nostru vom călca pe un teren al acestei științe, care până acuma n'a fost mai nici decum atins și pe care vor fi multe greutăți de invins și se va cere multă precauțiune. Această împrejurare însă nu trebuie să ne descurajeze nici decum, din contra ea reclamă o sinceră conlucrare a tuturor acelor, cari au cauză de a se interesa de trecutul poporului român.

Unicul lucru pozitiv, pe care îl putem pune in fruntea cercetării noastre, este tesa simplă: că, Românii, dacă au locuit din secolul III—XIII in munții Carpați, cum avem cuvinte de a presupune cu toată siguranța, atunci trebuie să fie tot acolo și in mormântați și prin urmare osemintele lor trebuie să fie acolo până in ziua de astăzi. Mai greu este, firește, de a se arăta, că unde și cum s'ar putea căuta rămășițele celor repositați de atata vreme, căci in privința aceasta n'avem nici o esperință la dispozițiune, de oare-ce aceasta parte a arheologiei până acuma nu s'au considerat mai de aproape.

Dacă dar trebuie să incepem cercetările noastre din inceput incepturilor, vom face bine, să luăm in considerațiune posibilitatea arderii și inmormentării cadavrelor la Ro-

mâniile cei vechi și după aceea să cercetăm dacă s'au ivit din întâmplare unde va oseminte omenești sau cenușă cu hărături. Aceasta firește se poate întâmpla in deosebite moduri. După o ploaie torențială, poate ca apa să spele pământul și in chipul acesta să se desgroape cele-ce se află in pământ. Sau când smulge viscolul arborii din rădăcină, sau când taie oamenii arborii vechi se poate întâmpla, ca cele ascunse să iasă la lumină. Când se pun fundamente la case sau la alte edificii, poți să dai de câte ceva, și de multe ori, când se fac drumuri și căi ferate, cu care ocaziune trebuie să se scormonească distanțe mai mari de pământ, poți da foarte lesne de lucruri arheologice. De oare-ce suntem constrinși să ne călăuzim de ast-fel de întâmplări, spre a putea face cu succes scrutațiunii, va fi mai cu seamă problema noastră de a întreba pe oamenii mai bătrâni de pe la sate de cum-va și aduc aminte, că s'au aflat undeva oase omenești, sau cenușe cu hărături și cu deosebite alte lucruri. Aceasta ar putea-o face mai bine și mai lesne domniile preoți, de oarece dânsii cunosc mai bine pe oamenii de prin sate și vin mai des in atingere cu ei.

De cum-va printr'o întâmplare norocoasă s'ar afla o îngropătoare preistorică (in timpurile cele vechi se îngropau morții unii lângă alții, ca și astăzi.) s'ar putea incerca deocamdata de a se deschide unul sau două morminte spre o prealabilă orientare pentru o scrutare specială, ceea ce nu este lucru tocmai așa de greu; pentru că cei vechi nu îngropau morții așa de adânc și ceea-ce se poate face simplu, săpându-se o bucată de loc. Cu această ocaziune trebuie să se bage de seamă la construcțiunea mormântului și la pozițiunea oaselor mortului și mai cu seamă la aceea, ca se se scoată și să se păstreze toate câte s'au aflat la mort și lângă mort sau eventual in urna cu cenușă. In privința aceasta este s. e. dintre oasele omenești mai cu seamă de însemnătate craniul (căpățina scafalia), pentru că după craniu se poate determina rasa, de care a ținut cel îngropat. Lucrurile de bronz și de fer sunt de un interes și mai mare, pentru-că acestea, ca și sculele noastre erau supuse modei, și fiindcă se făceau mai cu seamă in părțile de miază-zi n fabrici mai mari și se importau, se poate determina adese-ori din fapturna acestor obiecte și epoca, in care s'au făcut și s'au purtat. Foarte însemnat este obiceiul păstrat de Români până in ziua de astăzi de a pune lângă mort in coșciug, sau ingropă un ban, care împrejurare mai ușor poate determina timpul când s'a îngropat mortul și acesta cu atât mai vărtos, că avem cauză de a presupune, că afara de timpurile cele mai furtunoase ale emigrațiunii popoarelor încă mai exista legătura cu Sudul și prin urmare au putut să circuleze printre oameni monete și din secolul al III până la al XIII. La toată întâmplarea putem conta pe aceea, că in mormintele cele vechi românești vom afla ceva, de oare-ce Românii chiar in cântecul Nibelungilor sunt desigur ca oști bogat impodobiti (ceea-ce înglasuește cu împrejurările posterioare) și că toți ostașii sau resboinicii, de bună seamă tot dauna se îngropau cu podoabele și armele lor.

Ce se atinge de întrebarea: in care tinuturi s'ar putea afla mai cu inlesnire lucruri relative la obiectul acesta?... de asemenea ar fi posibile oare-cari presupuner. Din determinarea relațiunilor posterioare ale poporului român scriitorul acestor rânduri a venit la concluziunea, că populațiunea cea veche a Daciei, care in zilele lui Aurelian n'a putut trece peste Dunăre—țazi pot zice pe baza timpului populațiunea țărilor române: Romani și Neromani, romanizați—la invasiunea Goților, cari pînă la toate, au fugit in munți, unde de frica cea mare ce i cuprinsese, au rămas parțial in perioada Slavilor. Că atari tinuturi multoase pe baza tipului populațiunii și pe baza studiilor istorice s'ar putea indica o parte munții Banatului până la munții Bihariei către mează-noapte, iar spre răsărit poate până la Făgăraș, și de altă parte nordică a Transilvaniei și Maramureșul. In aceste tinuturi multoase trebuie să se găsească și mormintele cele mai vechi ale Românilor. (Românii incep după căderea Daciei. După analogia Macedo-Românilor, despicari avem știri detaiate de sută a XI-a la cunțile Românilor trebuie cautate parte în văile cele aparate și neaccesibile din munți, dar aici mai puțin stabilit decât in văile munților.

O demarcațiune mai precisă a acestor vechi locnițe ale Românilor s'ar putea face și prin încercarea de a determina limitele acelu teritoriu, pe care Slavii după restimpul Hunilor l'au aflat gol și părăsit, și l' folosiră spre descălecare, ceea-ce poate constată cu siguranță din numerele slavice ale statelor, riurilor, părălelor munților văilor etc., cari sau păstrat pînă in ziua de astăzi. Această astăzi nu este cu puțință nici chiar având la-nă-mână harta statului maior austriac, deoarece din partea autorităților ungurești multe locuri au căpătat alte numiri. De aceea nu fi de mare folos, dacă s'ar întreba oamenii cei mai seferți și s'ar nota, ce nume slave se află in locul acesta sau acela (ca să se însemneze numele locului și al cetății celei mai de aproape) pe lângă cele românești, nemțești și ungurești. Tot așa și însemnate pentru explicarea perioadei, despre care e vorba, sunt festivitățile (serbătorile) populare naționale, care se țin în vărfurile unor-munți înalți. Scriitorul acestor rânduri a fost de față la o asemenea festivitate pe muntele Ciabieiu, unde, ce dreptu, se jucă numai hora, dar auzii se țin asemenea festivități la Sinia, Hat-gu, pe Găina și in munții Bihariei asemenea și festivitatea populară românească din Brașov, fără de a putea căpăta totdeauna deslușirile necesare. Ar fi de mare interesu și de mare folos pentru istorie, dacă și in privința acestor arheologice căți-va munți, pe cari se se beză festivități populare române, arătau cu-se datul și in ce se cuprinde festivitatea.

De mare însemnătate pentru relațiunile istorice vechi ale poporului român sunt tradițiunile vechi populare și vederile, care s'au conservat sute de ani și diferesc de vederile actuale. Astfel scriitorul acestor rânduri, când se sui pe Peatră mare, auzde de la un bătrân din Dirstele Brașovului, pe lângă dificițiunea îndatănată țara Bars-

FOILETON

O pagină de Dupuytren (1)

Moartea ducelui de Berry
(Urmare)

Indată ce deschiserăm rana, să scurse dintr'ansa o mare cantitate de sânge negru. Aparatul cu care o învăliu fu îndată pătuns. Respirațiunea păru mei facilă și mai puțin dureroasă, nu pătrunse nici un eși un atom de aer prin rana făcută la pept.

După aceasta se puse chestiunea a ști dacă se poate transporta Prințul la Elyseu; deacisiunea fu luată. — din cauza pericolului ce presinta transportarea, — a lăsa pe Prințipe in locul unde se afla.

Noi însă ne așezăm lângă patul Prințului, a observa cu scrupulositate și a lua in dată indicațiunile ce maladia ar putea să presinte. Reduși la rolul de observatori pasivi și probabil neputințioși, furăm siliti să evitam a da speranțe unei familii desolate; fără însă a o deseseră.

Până aci facultățile mele adâncite într'o singură și unică cugetare 'mi răpise sentimentul de tot ce se petrecea împrejurul meu; însă acum putui să văz de ce durere eram înconjurat.

Acea a A. S. R. ducesa de Berry pe rând sublimă, expansivă și devotată semăna mai puțin cu acea a unei muritoare, de cât cu durerea unui ânger trimis din ceruri a consola pe nefericitul duce. Durerea A. S. R. ducesa de Angoulême era mai concentrată. Șezând de obicei la căți-va pași de pat, cu capul pe pept, ochii roșii, înecat în sâpine, părea de atâtea plânsori că produse facultatea de a plânge; ea nu eșia din această amorțeală, de cât pentru a se apropia de patul Prințului, să se asigure prin ea însăși de starea lui și să întrebe dacă încă mai spera.

Durerea A. S. R. ducelui de Angoulême era tot de dată atentivă și pioasă, și arată o resemnare eroică; el nu părasea un moment patul fratelui său. Ducele de Bourbon părea că asistă la cele din urmă momente ale ducelui de Enghien; durerea A. S. R. fratele regelui era cea a unui tată; ea se manifesta prin suspinuri și prin lacrimi; aceea a Regelui când veni păru calma; demnitătea monarhului se zărea in mahnirea omului.

Cum aş putea oare să spun toate senzațiunile, toate scenele sfâșietoare la cari fusese martor in această noapte atât de lungă!

Cea d'ânteu cugetare a Prințului fusese pentru religione: din momentul când se simți răbit, ceruse ajutoarele unui popă. Evecul d'Amyclée venise in toată graba, și Prințul primi de la acest prelat toate consolațiunile, toate exhortațiunile religioase. Aceasta nu fu pentru dânsul o idee trecătoare, ea fu amestecată in toate cugetările pe cari Prințul le avu până in ultimul său moment; și această idee predomina toate cele alte.

El se achită de toate datoriile ce prescrie religione creștină unui murind; și făcu spovedania destul de tare ca ea să poată avea un număr oare care de martori auri-culari.

Această confesiune, după cum ni se asigură, fu scurtă; ea consistă mai mult in a spune ceea ce nu făcuse, de cât ceea ce făcuse in realitate.

Ducele primi apoi sânta cuminicătură din mâinile preotului de la Saint Roch.

In timpul acestor ceremonii, asistentii auziră mereu pe Prințul repetând din cele din urmă cuvinte ale regelui zise de vene-

abilul preot care l asista. Ușurat de această grija, asasinatul păru mai liniștit dar nu încetă pentru aceasta a cere exhortațiunile religioase ale evecului de Amyclée. Dacă se întâmpla acestuia din urmă să se depărteze, sau să inceteze de a vorbi, Prințul îl chema îndată zicând: Unde ești, bunul meu evoc? vorbește-mi, vorbește-mi necetat.

In mijlocul exhortațiunilor piosului evoc, Prințul strigă de mai multe ori: „Ah! sursă foarte culpabil, cerul mē va ierta el oare?“ „Da, fratele meu, îi zise afectuos ducele de Angoulême, cugetările tale din momentele acestea ar fi de ajuns a obține de la cer grațiă, pe care o ceri; și aceste dulci cuvinte liniștiră un moment durerea sa.

Ducele nu văzuse încă pe flica sa, abia in etate de cinei luni; el o ceru cu insistență. Se poate lesne intelege dacă ducesa de Berry se grăbi a satisface această dorință. D-na de Gontaut aduse pe mica Prințipeșă, pe care o deșteptase din somn și care vai l era să primească pentru cea din urmă oră, prea jună încă a'i simți prețul, pierderea și mângăerile tatălui său. Dacasa de Berry o presintă solului său, care o imbrățișă cu dragoste, care-i dete-

benedițiunea sa zicendu-i aceste triste cuvinte: „Facă cerul, scumpă copilă, să mă ierțică de cât cei alți membrii a familiei tale.“ Dusa într'o cameră vecină, mi Prințesa trecu noaptea acolo până in momentul cel fatal

„Trebuie oare să trec sub tăcere un episod din cei mai ațpi a da o idee despre crederea Prințului in bunătatea ducesei de Berry: generositatea și devotamentul acesteia din urmă pentru augustul său soț? Ducele părea agitat de câte-va momente. Această agitațiune nu putea fi atribuită stărei sale fizice.

In adevăr, peste puțin el se aplecă spre ducesa de Berry, și îi zise cu o voce dulce: „Scumpa mea Carolină, am o mare dorință; fi-vei oare așa de bună a coresponde la densa?

„Vorbește, ce dorești?“
— „Aș voi să văd pe micile mele fete, Carlotta și Louis; consimți la aceasta?“
(Va urma).

M. Dac...

Noutati din tara

Evadare de arestanti.—In noaptea de Marți au evadat din penitenciarul R.-Sarat doi negustori cinstiti. Cel d'antău este Costica Giurgea ce a asasinat pe soacul său dându-i și foc, și cel d'al doilea este un hoț vajnic anume Budarau.

In noaptea de Marți, arestantul Giurgea se scoala, voind să umble prin camera; sentinela intinde arma, somându-l să se culce; el i răspunde că voeste să și facă trebunțele; îl lasă, și se culcă din nou; se schimbă sentinela, și cea veche i atrage atențiunea asupra arestantului Giurgea. Nu mult dupe aceia, nu se știe prin ce minune și cu ce instrumente, Budarau își rupe lanțurile de la picioare, sparg ușa în fața sentinellei, ese Giurgea cel d'antău, apoi Budarau, strâng de gât pe cea d'antău sentinela, și cu cate o palmă culcă pe celelalte două; și tocmai dupe ce fug prin grădina—se zice — a d-lui Datulescu, atunci sentinellele sculându-se de jos, dau alarma.

Dându-se alarma, toate autoritățile se pun în mișcare; mai mult încă regimentul de dorobanți fiind concentrat la câmp, face un cordon împrejurul orașului, strejuiind barierele. Pe la 11 ore din noapte o căruța cu doi cai mergea spre gară, în urmă venea o birja în care se afla d. revisor școlar Georgescu Steffu; dorobanțul postat pre șosea strigă „stai.” Birja opreste, pe când căruța în care se afla un om culcat, apucă rasna pe câmp. Se eazu dorobanți imediat după căruța: se trag trei focuri, căci dorobanțul nu avea mai multe; d. Steffu i mai dă vre-o zece cartușe, căci și d-sa îl urmărea cu birja, însă sunt trase fără efect. Dupe o goană de o jumătate oră se lasă o ceață grozavă, căruța e perdută din vedere, și cu toții se întorc fără rezultat. A doua zi Mercuri judele instructor s'a dus la Cotești unde se presupune a fi Giurgea, care a declarat că se duce să și omoare nevasta constituindu-se apoi din nou prisionier; d. procuror la Obidița, de unde este hoțul Budarau, și d. substitut la Sihle unde SE SPERĂ—ca în tot d'a-una, termen oficial—d'a se prinde acești tâlhari!

(Luptătorul)

Pentru direcția Poștelor

Zilnic ziarele se plâng în privința neregularității cu care se impart abonațiilor numerile lor, trimise foarte regulat de catre administrațiune Totuși, onorabila Direcție a Poștelor pare a ține foarte puțin în seamă asemenea plângeri, de vreme ce nu vedem luându-se măsuri de îndreptare.

Nu pentru antăia oară ne plângem contra acestei nepăsări.

De astă dată d-na Efrosina Crupensky căreia espedițiunea noastră îi trimite regulat ziarul la Moinești, ni se plange, printr-o carte poștală, că pe toată săptămâna îi lipsește câte un număr.

Legalitatea din Berlad iată încă ce serie:

„Dela un timp incoace, jurnalele din țară și din capitală ne sosesc foarte neregulat, sunt zile când nu primim de loc. Cu toate acestea ne este imposibil a crede că, d'o pildă administrațiunile jurnalelor *Impul*, *Binele Public* etc. să nu depue regulat pentru noi zilnicele lor numere și avem temei a crede, că suntem frustrați de expedițiunea poștală; pentru care protestăm și cerem de la Direcția poștelor o grabnică îndreptare a acestui scandal neauzit pe lume.”

Și pentru a se convinge cineva de modul cum se face serviciul poștei, reproducem și după *l'Independance roumaine* următoarele rânduri:

„Acum câteva zile legațiunea Rusiei, la București a expediat șelului ei, la Viena, *Independința și Gazette de Roumanie* de la 20 septembrie.

„Adresa era astfel făcută: *Ambasadei Imperiale a Rusiei* No. 1794. și. 581.

Ex. S. D. Prinț Uruzoff.

La Viena (Austria)
„Prințul Uruzoff întorcându-se, ambasada a întors plicul. Pe bandă, cuvântul *Viena* se ștersese, și d'asupra, s'a scris în litere groase *București.*”

Ei bine! cui credeți că ia remis plicul. Redacțiunei ziarului *l'Independance* care pune la dispozițiunea orcu.

N'ar fi oare cu puțință în urma atâtor plângeri, ca d. director general al Poște-

lor să facă a se îndrepta această stare de lucruri?
Aștepta-vom.

FAPTE DIVERSE

Spânzurare.—In noaptea de joi individul Pavel Teodor Popof, supus rus, s'a spânzurat în Galați, în parcul municipal de un arbore. Cadavrul lui a fost găsit astă-zi dimineața.

Acest individ era în etate de 75 ani și nu avea nici o profesie. În buzunarul hainei s'a găsit o tabachere și un pașaport rusec.

Causa sinuciderei să crede a fi miseria în care acel nenorocit să gasea.

Pentru d. ministru de interne

Se denunță *Săteanului* din com. Bobu ca Primarul acelei comune, Răduiu Stăiculescu, nu poartă nici un interes afacerilor comunei, neglijează lucrul șoselei comunale; școlii nu i da nici un concurs; n'a trecut nimic în budget pentru ea, nici chiar salariul unui odăias; numi de leafa sa a avut grijă; și ca se face după placul lui, a iscat numai el cu un consilier, și a mai semnat numele unui om din sat, ca se facă majoritatea. Aceasta fiind o nelegalitate, dacă va fi adevărat, căci noi le dăm sub toată rezerva, rugăm autoritățile în drept să cerceteze.

BURSE IN STRAINATATE

De cât va timp pe fie care an se țin concursuri de burse în strainatate. Tinerii nu se pot plânge că au carierele închise. Cu toate acestea fiind că se cheltuie atâtea bani pentru ca se se scoată oameni folositori țării, capabili în ramura lor, trebuie să cercetăm dacă chipul în care aceste burse se acordă corespunde scopului lor.

La ministerul Lucrărilor publice se prevede pe fie care an în buget 50000 de franci pentru bursieri; statul cheltuiește dar în zece ani jumătate milion; pentru o sumă atât de mare suntem în drept să cerem să încurajeze pe studenții muncitori și, în schimbul viitorului ce le formează, să ia măsuri ca să aiba oameni deosebiți, cari să i organizeze serviciile.

Dupe lege bursele nu se dau de cât prin concurs. În legea instrucțiunei este un articol precis, care hotărăște ca „Statul se publice concurs cu trei luni înainte pentru acordarea bursei.” Prin aceasta fie care se poate pregăti îndestul și meritul poate eși la iveală. Astfel se urmează în toate ministerele; la cel de instrucțiune bursele pentru Septembrie au fost anunțate încă din Februarie, la ministerul de domenii în Iunie; numai la Lucrările publice concursul se anunță în timpul vacanțiunei când studenții sunt risipiți, cu zece zile înainte, pentru formă; studenții nu au timpul nici să afle, iar cei aleși de pe sprinceană sunt singuri cari profită. Ast-fel s'a întâmplat anul acesta, anul trecut, acum doi ani. Unii interesați sau dus să întrebe diu vreme dacă sunt locuri vacante, și li s'a răspuns că nu sunt.

Publicațiunea spune că alegerea se va face dupe studiile făcute; la prima vedere se pare că e o tendință a se încurajia cei cari au lucrat mai mult în facultăți; în realitate e ca să i facă se vina nepregătiți. La ziua hotărâri li se cere de odată un concurs general cu materii pe cari sunt siguri că nu le vor cunoaște, cum de es. stereotomia; băoții scrupuloși nu vor să m. i încerce reușita care li e dispută și, rotărându-se, lasă locul liber protegiților pentru cari examenul e o formalitate. Ast-fel anul acesta protegiatul Directorului de Minister, elev cu un singur examen isbutește la obiecte cari nu-i erau cunoscute față cu absolvenții de facultate cari nu voira se ia parte la un simulacru de concurs.

Tre-ând mai departe, chiar celor admisi li se face o situațiune imposibilă; se trimețe de es. bursieri cari nu știu nemțește în școala politecnică de la Zurich; sau în școlile de Poduri și de Mine din Paris; regulamentul ace- tor școle prevede că admiterea se face numai prin concurs, că el se ține la 1 Octombrie st. n., și a inscrierile nu se pot face de cât până la 1 August. Cu toate acestea concursul fiind publicat tirziu bursierii ajung în Paris după 1 Octombrie, când examenile sunt terminate. Ei nu sunt primiți la concurs, căci acolo

se respect a chiar și simple regulamente. Inspectorul Școlii, d. Calignou respundea unuia care insista pentru presentarea la examen că refușa cererea lui „ca să știe odată în țara românească un regulament care datează de douăzeci de ani.” Bursierii aruncați pe stradele Parisului în voia întâmplărei perd un timp folositor, se descurajiază și se întorc înapoi. Anul trecut doi steteră câte va luni și renunțară la burși; anul acesta unul se lipsește din început de o burșă capetată prin concurs, pentru a lua într'altă parte alta care-i oferă garanții mai oneste. Legațiunea din Paris a invitat în dese rânduri pe Minister se și trimețe bursieri diu vreme; și, pentru a salva poziția critică a acestor nevinovați, a recurs anul trecut la un expedient puțin deun pentru admiterea lor în Școală.

Nici nu mai vorbim de casuri neregulate, burse acordate repetenților din Școale, burse cerute și votate expres pentru inginerie și transformate în alte destinațiuni (1881), angajamint a se da ani de practică în strainatate, care la urmă nu se da.

Bursele se votează odată cu bugetul în Aprilie, și până în Octombrie banii stau închisi în ladă, când ar putea să slujească la pregătirea elevilor, căci nimic nu împedează ca concursul se se țină în Iunie, astfel ca cei admiși să se pregătească, se se inscrie la timp, și plecând chiar în Septembrie să poată intra în Școală pe poarta cea mare a meritului. Și se se observe că, afară de câte-va casuri speciale, nu se da bursierilor nici măcar banii de drum, de și din Aprilie până în Octombrie bursa e economisită. Cei intrați în Școale au dreptul la drumul pe jumătate în Franța și Austria și numai în țara la ei trebuie să plătească de unde nu li s'a dat. Bursieri sunt în adevăr spoliați, dupe ce au suferit toate șicanele și dupe ce sunt expuși necunoscutului. Toate acestea sunt meritele d-lui Director de Minister care singur își arangiază afacerile.

Elevul trimis anul acesta cu un examen, fără a fi terminat facultatea este nepotul d-ale. Absolvenții Facultăței, unii la două degete de licență, sunt departați cu umiliință pentru înaltul protegiat. Circumstanțele l'au servit de minune. Ministrul lipsind în concediu, ei nu au avut nici cui expune plângerile lor legitime.

PRIMARIA COMUNEI BUCUREȘTI
Publicatie

Primăria până la construirea întregii rețele de conducte pentru alimentarea generală a orașului cu apă, da acum în întreprindere construirea unei conducte în fonta „tuciu” pe lungimea de 2300 metri și cu diametru interior de 0. m. 50 dela podul Cotroceni, până la mașina hydraulică din strada Mihai-Vodă împreună cu diferite piese accesorii specificate în condițiunile de adjudicare.

Ofertele se vor presenta inscis, sigilate, și purtând pe plic inscripția: *Oferta pentru Conducta de apă dela Cotroceni până la Mihai-Vodă*; ele se vor adresa Primăriei orașului București și vor fi primite până cel mai târziu în ziua de trei Decembrie anul corent 1883, ora una post meridiane.

Forma Ofertei

Sub semnatul mă declar gata a lua în întreprindere executarea conductei de fontă în diametru interior de cinci-zece centimetri care urmează a se construi pe splaiul stang al Dimbovitiei rectificată cu prețul de lei . . . pe metru curent de conductă așezată, în c'ard era intră furniturile și întreaga lucrare, necesarie conform condițiunilor de care am luat cunoștință. Mă angagez a face aceasta lucrare și a preda conducta gata în stare de a funcționa pină la . . . 1884.

Tuburile vor avea pereți în grosimea de . . . milimetri minimum și vor fi fabricate în uzina . . . dela . . .

Condițiuni pentru a fi admis la licitație
Art. 1. Submisiunea va fi făcută dupe formulă de mai sus; submisionarul va igriji de a însemna în litere: *Prețul pe metru curent, termenul pentru săvîrșirea lucrării, și grosimea pereților tuburilor arătând usina în care acestea se vor fabrica.*

Art. 2. Submisionarul va fi dator să presinte Primăriei, cel puțin cu cinci zile mai înaintea zilei fixate pentru licitație certificate probând că el a mai făcut asemenea furnituri și executat lucrări de această natură precum și că este în stare d'a se însărcina cu executarea acestei conducte.

Art. 3. Certificatele se vor depune la Primărie care va decide asupra valorii lor

Art. 4. Submisionarul va fi dator să însotească oferta sa de recipisa casei de

Depuneri și Consumații din București probând ca a varsat suma de lei zece mii ca garanție provisorie.

Art. 5. Persoanele cari vor voi a se însărcina cu executarea lucrărilor sus arătate sunt rugate a se presenta la Ospelul Comunal în ziua supra indicată de trei Decembrie 1883 la ora unu post meridiană

Art. 6. Detaliurile asupra acestei lucrări se pot vedea de D-nii Amatori în toate zilele de lucru în Biurourile serviciului Hydraulic Extra Ordinar al Primăriei.

p. Primar. N. Manolescu.
No. 820. 30 Septembrie 1883.

Ultime Stiri

Hoțul Budarau care a evadat din penitenciarul din R.-Sarat a fost ucis de locuitorul Udătură din comuna Ceaușu, jud. Putna, pe când voia să-ia cu sila o trăsurică c'un cal.

Divisia din Focșani manevrează azi între Cucu și R.-Sarat.

Un conflict s'a ivit între d. Lecca, ministru de finanțe, și secretarul său d. Protopopescu. Acesta, în lipsa ministrului, a destituit pe un împiegat vama anume Balaban, pentru cuvântul că fusese dat judecării și condamnat pentru niște fapte represibile.

Intorcându-se d. ministru, și aflând de destituirea protegiatului său, ce a rut secretarului reintegrarea lui Balaban în post. D. Protopopescu însă a refuzat, zicând că nici o dată nu va face un raport de numire pentru un asemenea *pungaș*. Și a persista în refuzul său, adaugând că e destu că l'ține (pe d. Lecca) de doi a n pe spinare.

În urma acestor vorbe schimbate, d. Lecca a cerut demisiunea d-lui Protopopescu, care ar fi și dat-o. De altă parte, se zice că și d. Lecca și-a dat demisiunea.

Nu cumva d. Protopopescu este mai tare decât d. Lecca?

Frumos de tot ca un secretar de minister să dea afară pe șeful său! De altminteri, lecțiunea nu e rea.

Anunțiu

În strada Nouă No. 5 se găsește în toate zilele tot felul de mezeluri cărnuri afumate și cărnați proaspeți de pureel.
Cu stimă
B Brand.

CURSUL BUCUREȘCI
CASA DE SCHIMB
TOMA ȚACIU
No. 60. Strada Lipscani. No. 60.
Pe ziua de 17 octombrie 1883.

	nnp.	Vend.
500 Renta Amortisibilă	92	29 1/2
500 Renta Română Perpetuă	90	91
600 Obligațiuni de stat	98	99
600 Oblig. Căilor f. Rom. regale	102 1/2	103 1/2
500 „ Municipale	83	84
10 fr. Casei Pensiunilor 300 l.	232	236
500 Scrieri fonciare rurale	131 1/2	9 1/2
700 „ Scrieri Rurale	102 1/2	103 1/2
500 Scrieri fonciare urbane	88	89
600 „	98	98 1/2
700 „	102 1/2	103
Impr. cu prime Buc. (20 l. b.)	37	34 1/2
Acții Banca Naționale Române 250 l.	1345	1360
„ „ Soc. cred. mob. rom. 250 l.	206	208
„ „ Rom. de construcții 500 l.	382	236
„ „ de Asig. Dacia-Rom 300 l.	142	143
„ „ „ Naționale 200 l.	278	272
Diverse		
Aur contra argint	2 1/2	2 1/2
„ Bilete de Banque	2 1/2	2 1/2
Fiorini valoare Austriacă	210	212
Mărci germane	123	125
Banknote franceze	99 1/2	100 1/2

Anunțiu

La magazinul de argintarie, de pe calea Moșilor No. 157, se află de vânzare cu preturi foarte moderate:

Icoane, cruci, brațari, ace de cap, tare de dulceață, lingurițe, coșnicioare, zarfuri, paftele, candele, cădelnițe de argint, sălbi, diademe de cap, tacămuri de masă, și altele de argint.

Se primesc comande relative la această ramură, precum încă a se auri, a se argintia și a se spăla orice obiecte de metal prețios.

M. Miulescu.

„ulul” o definițiune frapantă a Ardeal, după care n. nuni Transilvanială s'ar nuni astfel. Cetățile Mediaș, Sibiu, Belgrad, Hama în Ardeal; Mureșiu-Oșiorul, Bistrița sunt în Ungurime, mele meu, care cunoștea și o despre un pământ sâseș sau pământ crășec, ca un întreg. nica. Din contră mi se spuse l. prof. S. terminul Sasime, pe se dela un țaran din Valea și ar fi interesant a se ști, că nimul Sasime se aude în gura prin ținuturile învecinate cu at sau numa ici colea. Mie nu nu se aflu un sătean bine cunos- roagă țară și de aceea nu mi-a tință de a confirma sau de a pusese cele dăntăiu prin altele. nmai am aflat-o confirmată de că Ungurimea se imparte și se n partea Românilor și chiar și Ungurilor în Salagiu și Cămpia, precise din deosebite ținuturi, înse sătenilor bună pace, că se demăganul lor, unde se afla cu- tare cetate fără a i influență în ap cu privire la împărțirea Tran- i anume cu privira la conceptele șime (și de o țara a Hațegului cu privire a ținutul Bistriței cu privire la ținuturile române (Maramureșiu, Zarandu) ar fi interes istoric.

Întrebare interesantă pentru isto- lui român ar fi diversitatea es- r pentru obiecte, cari sunt nece- pu viața zilnică în limba poporu- deal, din Muntenia, din Banat e, din Moldova și poate din Ma- de altă parte. Această deosebire dezvoltarea bifurcată a naționali- ane, bifurcative și istorice cu- dacă, și până unde se estinde spre stă diferință în Ardeal și în Bi- ca-ce se poate pomeni multe des- poporului, despre caracterul, des- ale și obiceiurile lui, mai departe arestile și cântec le popular, ear e la archeologia despre lucrurile mpiare aflate. Pentru astădată însă nesc cu cele atinse, așteptând să resunet vor afla cuvintele mele în- toții români.

Lucruri, unde unul singur poate- tul de bine și și poate aduna a; dar sunt și lucruri, unde unul tind lăsat întâmplării, poate să se în toată viața, fără să și poată a scopul dorit. În astfel de lucruri și de această clasă se ține anume materialului pentru periode ne- ale istoriei naționale — trebuie crezeze mulți, mulți trebuie să adu- se să fiă un loc central, unde se întreze cele de mulți adunate, pen- pe urmă o mână abilă să le car- e esamineze și prelucereze. Un ast- oc central ar fi firește o asociați- neo-archeologică, care de bună sea- tătă ce se va aște a oare-care miș- sensul acesta, so va și inființa.

Unici însă totuși s'ar putea alege central provisoriu, unde se se tră- ate repoartele respective, arătân- la partea trimițătorului local, unde it ceva și cine au aflat. Un astfel provisoriu central ar putea să fiă „Asociațiunei transilvane” sau vre- ta redacțiunile gazetelor române ar-

20, 18 Septembrie 1883.

Favoritism... Nepotism

trecută, era ziua de a se ju- la consiliul de reshoiu a cor- al III-lea procesul sergentului Lecca, nepotul d-lui ministru de e, pentru scoaterea sabiei și în- lonanță către șeful său, comisă masia atentatului de la Bacău.

și procedura era completă. *Posta*, totuși, din ordinul d-lui A. Anghelescu, comandantul lui, procesul s-a amân timer pentru că tănărul Lecca are a în curând în străinătate, și chiar de ar fi condamnat în să poată scăpa de pedeapsă.

MAGASINUL
DE

COLONIALE SI DELICATESE

D. G. MOCIANU

VIS-A-VIS DE THEATRUL NAȚIONAL

Anunță inaltei nobilimi, și onor. publică cu pe lângă articolele necesare la menajul casei, au importat de la cele mai bune case următoarele Băuturi fine.

Aniset dublu de Olanda. Aniset de Bordeaux. Absent de Suis Ananas de la Martinique. Banane de la Bayona. Benedictin-Bitter de China antifebric. Biter din via Providenței anti Coleric. Chartreuz, alb, galben, și Verde de la grand Chartreuz Franca. Curaso de Olanda, alb, verde și orange sec, de la Vimand Fockin Pipermint, verde, galben, și alb de la Get. Freres din Franca. Cognac vieux, Cognac fin champagne din Cognac. Liqueruri tot felul de gusturi de la Marie Brisard, din Bordeaux. Rennita Mastică de Hio, Maraschino Tuiică Naturală. Romuri adevărate din Jamaïque. Ananas Arac de Mandarin. Punch in Cognac. Rhum și in Kirsch, Sliboviță de Banat.

VINURI STREINE ȘI INDIGENE.

Importate de la primele case din Franța, Germania, Italia, Espagne, Ungaria, Transilvania. Indigene de la Cotnari. Odo-bești, Drăgășani și de Dealu mare. Prețuri moderate, serviciul conștiincios. Cu stimă, D. G. MOCIANU.

MARELE MAGASIN

„LA CAVALERUL DE MODE“

No. 2. Strada Selari și Colțu Covaci No. 2,

No. 2. Strada Selari și Colțu Covaci No. 2

Anunțăm pe onor. Public și distinsa noastră clientelă, că pentru sezonul de toamnă, am primit din propria noastră fabricațiune un colosal asortiment de haine pentru bărbați și băieți, astfel că onor. vizitatori va avea de admirat o adevărată expozițiune de haine, atât prin variatele și modernele deseneuri ale etofelor, cât și de eleganța confecțiunii.

CAVALERUL DE MODE

IPSOS DE CAMPINA

CEA MAI BUNĂ, MAI FRUMOASĂ

MAI SOLIDĂ ȘI MAI EFTINĂ

TENCUALĂ PENTRU CASE

Mare deposit la D-nii F. Bruzsesi & C-ia
Calea Victoriei 55

SARACIA SANGELUI
FRIGURI, BOALE NERVOASE

VIN DE BELLINI
CU QUINQUINA ȘI COLOMBO

diplomă de merit de la expos. din Viena

Acest vin întăritor, febrifugiu, antinervos vindecă afecțiunile scrofuloase, friguri nervose, diare, crenice, colorii palide, neregularități a sangelui; se convine specialmente copiilor, femeilor delicate, persoanelor in vârstă și acelor slăbite de boala sau de excese.

Adh. DETHAN, farmacist, Pob. St-Denis, 90 Paris și principalele farmacii din România și străinătate. A se cere pe etichete Timbrul guvernului francez și semnătura J. Fayard. Preț 4 fr.

FOTOGRAFII

prea interesante și picante trimise in plic, plătindu-se 12 bucăți 5 fl. 4, 3 și 2; Rumpler, Kovigsberg, in Prusia. Steind. Querstrase. 3. Cataoșe asupra unor lecture picante gratis.

I. HERTER

ATELIER DE PHOTOGRAPHIE

Str. Știrbey-Vodă No. 9.

Prin aceasta am onoare a recomanda Onor. public atelierul meu artistic aranjat după syst. nul cel mai nou și prevăzut cu aparate noi.—Prețurile reduse și lucrarea oarte fină. Onor. public care n'a avut încă ocaziunea de a se convinge de lucrarea mea n'are de cât a ne onora cu prezența d-lor și sperăm că se vor asigura de perfecțiunea Atelierului meu.

Se primește ori-ce lucrare atingătoare de această artă precum: Reproducție, lucrări in starea naturală etc.—Orele de posat sunt in toate zilele, atât in timp frumos cât și in timp inorat de la 9 ore a. m. până la 4 p. m.

In acest atelier se găsește și tablouri in pictură originală de vânzare.

Par prés âlente j'ai l'honneur de recommander l'honorable public mon atelier artistique arrangé d'après le système le plus nouveau et pourvu d'appareils tout neufs.—Les prix sont réduits et le travail très fin. L'honorable public qui n'a pas encore eu l'occasion de se convaincre de mon travail n'a qu'à nous honorer de sa présence et nous espérons qu'il s'assurera facilement de la perfection de mon atelier.—On se charge de toute espèce de travail concernant cet art, comme: reproduction, travaux à l'état naturel etc.—On peut passer tous les jours, quele temps soit beau ou ouvert, depuis 9 heures du matin jusqu'à 4 heures après midi.

INSTITUTU MEDICAL

BUCURESCI

6 : strada vestei 6,
(LANGA POSTA ȘI TELEGRAF)

SECȚIA MEDICALĂ

1. Hydrotherapia, 2. Electrizare, 3. Orthopedie, 4. Gimnastică Medicală, 5. Inhalatii, 6. Masajii sistematici, 7. Serviciul la domiciliu, 8. Consultații Medicale.

SECȚIA HIGIENICĂ

1 Bae abur 13.—
1 bae de puună cu și fără duși lei 2,50
1 " " " " ciment pentru medicamente 2.—
1 dușă rece sistematică 1,50

BAI DE ABUR

ȘIDE

PUTINA

NOTĂ. 1. Băile de abur sunt deschise in toate zilele de la 7 ore dimineata până la 7 seara.

2. Pentru Dame, însă băile de abur o dată pe săptămână Vinerea, la 6 ore dimineata până la 1 post meridiane.

Prețurile la secția medicală conform prospectului. Direcția

Epitropia Bisericii Lucaci

Pentru inchirierea prăvălii și a caselor din strada Șepari No. 3 proprietatea acestei Bisericii pe periodul de cinci ani cu incepere de la 23 Aprilie 1884 până la 23 Aprilie 1889, se va ține o nouă licitațiune in ziua de 9 Octombrie, in localul cancelarii acestei epitropii, la ora 11 înainte de amiază.

Condițiunile de inchiriere se poate vedea in ori ce zi la d-l Epitrop. C. I. Săulescu strada Lucaci No. 13

COSTUME NATIONALE

pentru bărbați, femei și copii, precum și fel de fel de marfă turcească. se vinde cu prețuri foarte moderate de d. Ilie Niopol, in gangul din față al Teatrului Bossel.

JOSEPH SANDROVITZ

BUCURESC

16. — CALEA VICTORIEI — 16.

IN RATE LUNARE

IN RATE LUNARE

IN RATE LUNARE

IN RATE LUNARE

Se vinde Piane și Pianine din cele mai renumite fa sistem american cu întreaga placă de metal, se primesc piane vechi in schimb, comanda se primesc din toate vinciile, la cumpărarea unui piano se dă și una colecție note de piano 30 bucăți, se găsește in tot-d'a-una un acordeur și facteur de piano.

MAȘINELE DE CUSUT
ORIGINALE
A LUI
SINGER

SUNT CELE MAI BUNE DIN LUME.

Premiate cu 150 medaile prime

PARIS 1878
Medailă de aur

PHILADELPHIA VIENNA

12 FRANCI rate lunare

Garanță sigură dată in scris.
Orice Masină de cusut SINGER CO poartă marca NEW-YORK. de sus a Fabricel.

G. NEIDLINGER, Agent general

MASINELE DE CUSUT ORIGINALE SINGER
CU O CONSTRUCTIUNE SIMPLA SI DURABILA SUNT CELE MAI PERFECTE MASINI, DEPLINA GARANTIE: ESISTAND FA DE 10 ANI, ANUL TRECIUT SAU VENIUT PE UN MILION MASINE, SE VEND IN CASTURI CATE 3 LEI SI PE SEPTAMANA DOVADA CA MASINILE Originale Singer sunt foarte bune.

CADOU FOLOSITOR

Conrad Zimmer, Frankfur pe M.

HOCHSTRASSE 32

BIUROU TEHNIC PENTRU INDUSTRIE-ECONOMIE

SPECIALITĂȚI: AȘEZĂMINTE DE CASE RECORITOARE ȘI FABRICI DE BERE D. R. P. No. 23412

Chiar in climate tropicale să se poată fabrica bere cu siguranță bună durabilă cu un capital relativ mic.

Mașină pneumatică pentru ori ce climă.

Fabrica de bere de sistem propriu (Patenta se așteaptă) mare economie

AȘEZARE DE VAPOARE

Facerea planurilor, adausuri de cheltueli, furnisarea aranjamentului întreg, Informații la ori ce întrebări pentru fabrică și alte industrii.

ASTHME

Catarrații, nădușii, sufocațiunea și toate bolile organelor respiratorii

NEURALGIES

Vindecătoarele sunt vindicate prin Tuburile Levasseur, 4 fr., d-pulul Gyentor, Prețul 3 fr., cutia, in Franca. — Levasseur farmacist-chimist de clasa 1-ai, 22 rue de la Monnaie, PARIS. — Duceți in Bucuresci: la d. Ehrmer, și in toate farmaciile.